

224

Besluit van 30 mei 1990, houdende wijziging van enige uitvoeringsbesluiten in verband met de invoering van de Invorderingswet 1990

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 17 juli 1989, nr. WDB89/268, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Directe Belastingen;

Gelet op de Invorderingswet Invorderingswet 1990 (Stb. 222) die noodzaakt tot aanpassing van diverse uitvoeringsbesluiten;

De Raad van State gehoord (advies van 17 november 1989, nr. W06.89/0428);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 18 mei 1990, nr. WDB 90/412, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, Directie Wetgeving Directe Belastingen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Artikel 10a van het Uitvoeringsbesluit Successiewet 1956 (Stb. 407)¹ vervalt.

Artikel II

De **artikelen 12a** en **12b** van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (Stb. 202)² vervallen.

Artikel III

Hoofdstuk V, afdeling F, van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 (Stb. 423)³ vervalt.

Artikel IV

Artikel 13 van het Besluit gemeentelijke onroerend-goedbelastingen (Stb. 1971, 616)⁴ wordt vervangen door:

Artikel 13. De vaststelling van een belastingaanslag in een belasting ter zake van onroerend goed geschiedt namens burgemeester en wethouders door een door Onze Minister van Financiën aangewezen ambtenaar van de rijksbelastingdienst.

Artikel V

Artikel 2 van het Besluit landinrichtingsrente (Stb. 1986, 96) vervalt.

Artikel VI

Artikel 1 van het Besluit meldingsregeling Coördinatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1986, 581) wordt gewijzigd als volgt.

1. In onderdeel c wordt «artikel 16c, eerste lid, onder d» vervangen door: artikel 16d, eerste lid.

2. In onderdeel d wordt «artikel 16d, eerste lid» vervangen door: artikel 16d, tweede lid.

Artikel VII

Artikel 1 van het Besluit meldingsregeling Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds (Stb. 1986, 582) wordt gewijzigd als volgt.

1. In onderdeel c wordt «artikel 18a, eerste lid, onder d» vervangen door: artikel 18b, eerste lid.

2. In onderdeel d wordt «artikel 18b, eerste lid» vervangen door: artikel 18b, tweede lid.

Artikel VIII

Artikel 67 van het Uitvoeringsbesluit autovervoer goederen 1988 (Stb. 209)⁶ wordt vervangen door:

Artikel 67. 1. De door het tuchtcollege opgelegde boeten komen aan het Rijk.

2. Degene aan wie de boete is opgelegd, wordt door een door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat aan te wijzen ambtenaar bij gedagtekende brief uitgenodigd de verschuldigde geldboete per omme gaande te betalen.

3. Indien de schuldenaar niet per omme gaande betaalt, maant de ambtenaar hem schriftelijk aan om alsnog binnen tien dagen na de dagtekening van de aanmaning te betalen.

4. Indien de schuldenaar na de aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering van de verschuldigde boete en de aanmaningskosten geschieden bij een door de ambtenaar, in naam van de Koning, uit te vaardigen dwangbevel, dat meebrengt het recht om de roerende en onroerende goederen van de schuldenaar zonder vonnis aan te tasten.

5. De betekening en de tenuitvoerlegging van een dwangbevel geschieden door de zorg van de ontvanger bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van de Invorderingswet 1990 (Stb. 221) en door de belastingdeurwaarder bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel d, van die wet met toepassing van de artikelen 13, 14 en 18 van die wet.

6. Zolang de ontvanger met de zorg voor de invordering is belast, kan hij een vordering doen op grond van artikel 19 van de Invorderingswet 1990 alsmede verrekenen op grond van artikel 24 van die wet.

7. De ontvanger kan zolang hij met de zorg voor de invordering is belast onder door hem te stellen voorwaarden aan een schuldenaar voor een bepaalde tijd schriftelijk uitstel van betaling verlenen. Gedurende het uitstel wordt de dwanginvordering geschorst. Het uitstel kan tussentijds schriftelijk worden beëindigd.

8. Met betrekking tot het verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is artikel 17 van de Invorderingswet 1990 van overeenkom-

stige toepassing met dien verstande dat in dat artikel voor «de ontvanger die het dwangbevel heeft uitgevaardigd» telkens moet worden gelezen: de met de tenuitvoerlegging van het dwangbevel belaste ontvanger.

9. De kosten van aanmaning en van verdere vervolging worden berekend op de voet van de Kostenwet invordering rijksbelastingen (Stb. 1969, 83). De artikelen 6 en 7 van de Invorderingswet 1990 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel IX

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 juni 1990.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

¹ L.g. bij besluit van 5 maart 1985, Stb. 141.

² L.g. bij besluit van 28 december 1989, Stb. 603.

³ L.g. bij besluit van 15 maart 1989, Stb. 66.

⁴ L.g. bij besluit van 7 september 1989, Stb. 387.

⁵ L.g. bij besluit van 16 februari 1989, Stb. 46.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

's-Gravenhage, 30 mei 1990

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Uitgegeven de *eenendertigste* mei 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het onderhavige besluit bevat de noodzakelijke aanpassingen van enige uitvoeringsbesluiten in verband met de invoering van de Invorderingswet 1990 (Stb. 221) per 1 juni 1990. De aanpassingen zijn zuiver technisch van aard.

Opgemerkt wordt dat het onderhavige besluit niet voorziet in een wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Stb. 1985, 377). De aanpassingen van dat besluit aan de nieuwe invorderingswetgeving geschieden bij afzonderlijk besluit.

Artikel I

Artikel 10a van het Uitvoeringsbesluit Successiewet 1956 is gebaseerd op artikel 59a van de Successiewet 1956. Dit laatste artikel is ingevolge artikel II, onderdeel D, van de Invoeringswet Invorderingswet 1990 vervallen. Derhalve dient ook artikel 10a van het Uitvoeringsbesluit Successiewet 1956 te vervallen. De inhoud van zowel artikel 59a van de Successiewet 1956 als artikel 10a van het Uitvoeringsbesluit Successiewet 1956 is opgenomen in artikel 25, derde lid, juncto artikel 28, tweede lid, van de Invorderingswet 1990, alsmede in het op die artikelen gebaseerde Hoofdstuk I van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990 (Stb. 223).

Artikelen II en III

De in de artikelen 12a en 12b van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 en de in Hoofdstuk V, afdeling F, van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 opgenomen «meldingsregeling» in het kader van de bestuurdersaansprakelijkheid is gebaseerd op artikel 32a van de Wet op de loonbelasting 1964 onderscheidenlijk artikel 41b van de Wet op de omzetbelasting 1968. Beide laatstgenoemde artikelen zijn bij de Invoeringswet Invorderingswet 1990 vervallen (zie artikel VIII onderscheidenlijk artikel XI, onderdeel A, van de Invoeringswet Invorderingswet 1990). Derhalve dienen ook de artikelen 12a en 12b van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 alsmede de in hoofdstuk V, afdeling F, van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 opgenomen artikelen 24c en 24d te vervallen. De inhoud van de vervallen artikelen is opgenomen in artikel 36 van de Invorderingswet 1990 en in het op dat artikel gebaseerde hoofdstuk III van het Uitvoeringsbesluit Invorderingswet 1990.

Artikel IV

Artikel 13 van het Besluit gemeentelijke onroerend-goedbelastingen bevat een bepaling met betrekking tot het kohier. Deze bepaling die van belang is voor de vaststelling van de aanslag, is aangepast in verband met het vervallen van het kohier onder de nieuwe invorderingswetgeving en de nieuwe wijze van vaststelling van de belastingaanslag. Verwezen zij in dit verband naar de toelichting op artikel III, onderdeel A, van de Invoeringswet Invorderingswet 1990 (Kamerstukken II 1988/89, 21 135, nr. 3, blz. 9 en 10).

Artikel V

Artikel 2 van het Besluit landinrichtingsrente kan vervallen omdat daarin thans wordt voorzien door artikel 229, derde lid, van de Landin-

rinchtingswet, zoals dat in artikel luidt na wijziging ingevolge artikel XLI van de Invoeringswet Invorderingswet 1990.

Artikel VI

De wijziging van artikel 1 van het Besluit meldingsregeling Coördinatiewet Sociale Verzekering vloeit voort uit de in artikel L, onderdelen F en G, van de Invoeringswet Invorderingswet 1990 opgenomen wijziging van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

Artikel VII

De wijziging van artikel 1 van het Besluit meldingsregeling Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds vloeit voort uit de in artikel XXIV, onderdelen A en B, van de Invoeringswet Invorderingswet 1990 opgenomen wijziging van de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds.

Artikel VIII

De wijzigingen van het Uitvoeringsbesluit autovervoer goederen 1988 houden verband met het in de Invoeringswet Invorderingswet 1990 neergelegde uitgangspunt om voor invorderingssystemen die hetzij aan de Invorderingswet 1845 zijn ontleend, hetzij naar die wet verwijzen te komen tot een eenvormige invorderingssystematiek. Ik verwijs in dit verband naar paragraaf 2 en paragraaf 3 van de Algemene toelichting op de Invoeringswet Invorderingswet 1990 (Kamerstukken II 1988/89, 21 135, nr. 3, blz. 3, 4 en 5).

De systematiek die in het onderhavige uitvoeringsbesluit is gekozen is analoog aan die van de Medische tuchtwet. Verwezen zij in dit verband naar de wettekst van en de toelichting op artikel XVIII van de Invoeringswet Invorderingswet 1990 (Kamerstukken II 1988/89, 21 135, nr. 2, blz. 11 en 12 en nr. 3, blz. 20, 21 en 22).

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort